

ԹԱՏՐՈՆ ԵՒ ԵՐԱՇԵՏՈՒԹԻՒՆ

—

Արտիստական թատրոնում

Հայ Դրամատիկական Ընկերութեան խմբակներէն սէզօնի երկրորդ ներկայացումը զուգահիշովեց տառերի գիւտի 1500-ամեակի և տպագրութեան 400-ամեակի յօրելիաններին:

Համազգային այդ մեծ տօնի առիթով խմբի բեմիսօր Արմէնեան դեռ օրեր առաջ պատրաստել էր մի պիէս «Սահակ և Մեսրոպ» անուամբ, որին նա անուանել էր 2 արարուածով ակնարկ:

Սե ահա այդ «Սահակ և Մեսրոպ» ակնարկը ներկայացվեց հոկտ. 14-ին Արտիստական Ընկ. թատրոնում:

Թատրոնի շինութեան մուտքը գոյնզգոյն լուսաւորված և կանաչազարդ էր, որոնց մէջ աչքի էին ընկնում երկու վեհազիւ՝ «1500» և «400» թւանշաններով:

Մեր ասելիքը Արմէնեանի հեղինակութեան մասին կը լինի ամփոփու «Սահակ և Մեսրոպը» անպայման ոչ դրամա է, ոչ էլ նոյնիսկ սովորական պիէս, և որպէս այդպիսին նա չէ կարող դիմանալ ոչ մի քննադատութեան: Սակայն իբրև օրվայ պատշաճ արձեստական ակնարկ՝ տանելի դարձաւ, մանաւանդ որ մասնաշի համար ուսանելի է ցոյց տալ՝ թէ ինչպէս գանվեցին հայ տառերը Մեսրոպի ձեռքով, ինչպիսի դրութիւն էր տիրում մինչև այդ տառերի գիւտը Հայաստան աշխարհում, որպիսի դրութիւնը դրդեց լուսամիտ Մեսրոպին գանել հայ տառերը, և ս. Սահակ կաթողիկոսի, Վասիլապուհ թագաւորի և իր արժանաւոր աշակերտ Կորիւնի աջակցութեամբ դպրութիւն տարածել յօյն և ասորի մթնոլորտում գտնվող հայութեան մէջ և այլն և այլն:

Չենք խօսում մի քանի երկարարանութեան, անհամապատասխան զգեստների, կարասիքի, զէնքերի, երգերի, պարերի մասին, որոնց զուտ հայկական լինելու ամբողջ պատասխանատուութիւնը թողնում ենք:

Կրկնում ենք, յամենայն դէպս հանդիսաւոր օրվայ առիթով Արմէնեանի հեղինակութիւնը ընդունելի նկատվեց, թէև հարկաւոր էր ներկայացնել աւելի շուտ Փողովըրդական Տանը:

Հասարակութիւնը, որ բաւական մեծ թիւ էր կազմում այդ օրը, չափազանց դժգոհեց միջարարների ձանձրացուցիչ երկարութիւնից:

Ե.